

Pašije podle Matouše

Čítanka – liturgický překlad

JIDÁŠ ZRAZUJE JEŽÍŠE VELEKNĚŽÍM

Mt 26,14-16

¹⁴Tehdy jeden z Dvanácti – jménem Jidáš Iškariotský – odešel k velekněžím ¹⁵a zeptal se jich: „Co mi dáte, když vám ho zradím?“ Oni s ním smluvili třicet stříbrných. ¹⁶Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil.

PŘÍPRAVA VELIKONOČNÍ VEČEŘE

Mt 26,17-19

¹⁷První den po svátcích nekvašeného chleba přistoupili učedníci k Ježíšovi s otázkou: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ ¹⁸On řekl: „Jděte do města k jistému člověku a vyřídte mu, že Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko, budu u tebe se svými učedníky slavit velikonoční večeři.“ ¹⁹Učedníci udělali, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka.

OZNAČENÍ ZRÁDCE

Mt 26,20-25

²⁰Když nastal večer, zaujal místo u stolu s dvanácti učedníky. ²¹Při jídle jim řekl: „Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí.“ ²²Velmi se zarmoutili a začali mu říkat jeden přes druhého: „Jsem to snad já, Pane?“ ²³Odpověděl: „Kdo si se mnou namáčí ruku v míse, ten mě zradí.“ ²⁴Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zradí. Pro toho člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl narodil.“ ²⁵Také Jidáš, který ho chtěl zradit, se zeptal: „Jsem to snad já, Mistře?“ Odpověděl mu: „Ano, ty.“

USTANOVENÍ EUCHARISTIE

Mt 26,26-29

²⁶Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům se slovy: „Vezměte a jezte. To je mé tělo.“ ²⁷Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a řekl: „Pijte z něho všichni. ²⁸Neboť to je má krev nové smlouvy, která se prolévá za všechny na odpuštění hříchů. ²⁹Pravím vám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z tohoto plodu révy až do toho dne, kdy z nového plodu budu pít s vámi v království svého Otce.“

ROZHOVOR CESTOU DO GETSEMANE

Mt 26,30-35

³⁰Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. ³¹Tehdy jim Ježíš řekl: „Vy všichni se dnes v noci nade mnou pohoršíte, neboť je psáno: Budou bít pastýře a ovce ze stáda se rozprchnou. ³²Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.“ ³³Petr mu na to řekl: „Kdyby se všichni nad tebou pohoršili, já se nikdy nepohorším!“ Ježíš mu odpověděl: ³⁴„Amen, pravím ti: Dnes v noci, dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ ³⁵Petr mu však tvrdil: „I kdybych měl s tebou jít na smrt, nezapřu tě!“ Podobně mluvili i všichni ostatní učedníci.

JEŽÍŠ SE MODLÍ V GETSEMANE – SPÍCÍ UČEDNÍCI

Mt 26,36-46

³⁶Potom s nimi šel Ježíš na venkovský dvorec zvaný Getsemany a řekl učedníkům: „Posedte se tady, zatímco se půjdu tamhle pomodlit.“ ³⁷Petra a Zebedeovy syny vzal s sebou. Pak se ho zmocnil smutek a úzkost. ³⁸Řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti, zůstaňte zde a bděte se mnou!“ ³⁹Trochu poodešel, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, jestliže je to možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ ⁴⁰Potom se vrátil k učedníkům a našel je, jak spí. Řekl Petrovi: „To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít? ⁴¹Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“ ⁴²Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, nemůže-li mě tento kalich minout, a musím ho vypít, ať se stane tvá vůle.“ ⁴³Znovu se vrátil a našel

je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči. ⁴⁴Nechal je, opět odešel a modlil se potřetí stejnými slovy. ⁴⁵Potom se vrátil k učedníkům a řekl jim: „Jen spěte a odpočívejte dál! – Už je tady ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. ⁴⁶Vstaňte, půjdeme! Hle, už je tady můj zrádce.“

JIDÁŠ ZRAZUJE JEŽÍŠE

Mt 26,47-50a

⁴⁷Když ještě mluvil, přišel Jidáš, jeden ze Dvanácti, a s ním velký houf s meči a kyji, jak je poslali velekněží a starší lidu. ⁴⁸Jeho zrádce s nimi smluvil znamení: „Koho políbím, ten to je; toho se chopte.“ ⁴⁹A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: „Buď zdrav, Mistře.“ A políbil ho. ^{50a}Ježíš mu odpověděl: „Příteli, učiň jen, k čemu jsi přišel.“

JEŽÍŠOVO ZATČENÍ

Mt 26,50b-56

^{50b}Lidé z houfu přistoupili, vztáhli ruce na Ježíše a zmocnili se ho. ⁵¹Vtom jeden z těch, kdo byli s Ježíšem, sáhl po meči, vytasil ho, udeřil veleknězova služebníka a uťal mu ucho. ⁵²Ježíš mu však řekl: „Zastrč svůj meč tam, kam patří. Každý, kdo sahá po meči, mečem zahyne. ⁵³Anebo myslíš, že by mi můj Otec neposlal ihned víc jak dvanáct pluků andělů, kdybych ho o to poprosil? ⁵⁴Ale jak by se potom splnily výroky Písma, že se tak musí stát?“ ⁵⁵V té chvíli řekl Ježíš onomu houfu: „Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji, abyste mě zatkli. Sedával jsem den co den v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mě. ⁵⁶To všechno se však stalo, aby se splnily výroky Písma u Proroků.“ Tu jej všichni učedníci opustili a utekli.

JEŽÍŠ PŘED VELEKADOU

Mt 26,57-68

⁵⁷Ti, kdo se Ježíše zmocnili, vedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili učitelé Zákona a starší. ⁵⁸Petr šel zpozvdálí za ním až k veleknězovu dvoru. Vešel dovnitř a sedl si k služebníkům, aby viděl, jak to skončí. ⁵⁹Velekněží a celá velerada hledali proti Ježíšovi živé svědectví, aby ho mohli odsoudit na smrt, ⁶⁰ale nenašli, třebaže se dostavilo mnoho falešných svědků. Nakonec přišli dva ⁶¹a řekli: „On prohlásil: Mohu zbořit Boží chrám a ve třech dnech ho zase vystavět.“ ⁶²Velekněz povstal a zeptal se ho: „Nic neodpovídáš na to, co tito lidé proti tobě vypovídají?“ ⁶³Ježíš však mlčel. Tu mu velekněz řekl: „Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zdali jsi Mesiáš, Syn Boží!“ ⁶⁴Ježíš mu odpověděl: „Ano, jsem. Ale říkám vám: Od této chvíle uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a jak přichází v nebeských oblacích.“ ⁶⁵Tu roztrhl velekněz své roucho a řekl: „Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Právě jste sami slyšeli rouhání. ⁶⁶Co o tom soudíte?“ Odpověděli: „Hoden je smrti.“ ⁶⁷Pak mu plivali do tváře a tloukli ho pěstmi; někteří ho bili do tváře ⁶⁸a říkali: „Když jsi prorok, pověz nám, Mesiáši, kdo tě udeřil!“

PETROVO ZAPŘENÍ

Mt 26,69-75

⁶⁹Petr mezitím seděl venku na dvoře. Tu k němu přistoupila jedna služka a tvrdila: „Tys byl také s tím Galilejcem Ježíšem.“ ⁷⁰Ale on to přede všemi zapřel: „Nevím, co povídáš.“ ⁷¹Když odešel k chodbě u brány, uviděla ho jiná služka a řekla těm, kdo tam byli: „Tady ten byl s tím nazaretským Ježíšem.“ ⁷²Ale zase to zapřel, a to pod přísahou: „Toho člověka vůbec neznám!“ ⁷³Za chvíli přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: „Opravdu, i ty k nim patříš. Vždyť už tvé nářečí tě prozrazuje.“ ⁷⁴Tu se začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka!“ Hned na to zakokrhal kohout ⁷⁵a Petr si vzpomněl na slova, která Ježíš řekl: „Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšel ven a hořce se rozplakal.

JIDÁŠ VRACÍ TŘICET STŘÍBRNÝCH

Mt 27,3-10

³Když teď zrádce Jidáš viděl, že Ježíš je odsouzen, hnulo se v něm svědomí. Přinesl velekněžím a starším těch třicet stříbrných nazpátek ⁴a řekl: „Zhřešil jsem: zradil jsem nevinnou krev.“ Odpověděli mu: „Co je nám do toho? To je tvá věc.“ ⁵Tu hodil ty stříbrné dovnitř chrámu, utekl odtamtud, šel a oběsil se. ⁶Velekněží vzali ty peníze a řekli: „Do chrámové pokladny je dát nesmíme, protože je to odměna za krev.“ ⁷Usnesli se tedy, že za ně koupí hrncířovo pole na pohřbívání cizinců. ⁸Proto se tomu poli až do dneška říká Pole krve. ⁹Tak se splnilo, co řekl prorok Jeremiáš: 'Vzali třicet stříbrných, odhadní cenu za toho, kterého Izraelité tak odhadli, ¹⁰a dali je za hrncířovo pole, jak mi nařídil Pán.'

JEŽÍŠ PŘED PILÁTEM

Mt 27,1-2.11-31

¹Když nastalo ráno, všichni velekněží a starší lidu se usnesli proti Ježíšovi, že ho vydají na smrt. ²Dali ho proto spoutat a odvést a vydali ho Pilátovi.

¹¹Vladař se ho zeptal: „Ty jsi židovský král?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem!“ ¹²Na žaloby velekněží a starších neodpověděl nic. ¹³Tu mu řekl Pilát: „Neslyšíš, co všechno proti tobě vypovídají?“ ¹⁴Ale Ježíš mu neodpověděl ani na jednu otázku, takže se vladař velmi divil.

¹⁵Bylo zvykem, že o svátcích vladař propouštěl lidu jednoho vězně, kterého chtěli. ¹⁶Právě tehdy měli pověstného vězně, jmenoval se Barabáš. ¹⁷Proto když se lidé shromáždili, zeptal se jich Pilát: „Koho chcete, abych vám propustil? Barabáše, anebo Ježíše, kterému říkají Mesiáš?“ ¹⁸Věděl totiž, že ho vydali z nenávisti.

¹⁹Když zasedl na soudní stolec, poslala k němu jeho žena se vzkazem: „Nic neměj s tím spravedlivým! Kvůli němu jsem dnes ve snu mnoho vytrpěla.“

²⁰Velekněží a starší však přemluvili lid, aby si vyžádali Barabáše a Ježíše dali popravit. ²¹Vladař se jich zeptal: „Kterého vám z těchto dvou mám propustit?“ Začali volat: „Barabáše!“ ²²Pilát jim řekl: „Co tedy mám udělat s Ježíšem, zvaný Mesiáš?“ Všichni volali: „Na kříž s ním!“ ²³On však namítl: „Ale co udělal špatného?“ Oni však křičeli ještě víc: „Na

kříž s ním!“ ²⁴Pilát viděl, že tím nic nedosáhl, ba naopak, že bouře stále vzrůstá. Dal si tedy přinést vodu, před očima lidu si umyl ruce a řekl: „Nemám vinu na krvi tohoto člověka. To je vaše věc.“ ²⁵Všechn lid odpověděl: „Jeho krev ať padne na nás a na naše děti!“

²⁶Tu jim propustil Barabáše, Ježíše pak dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. ²⁷Vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládní budovy a svolali k němu celou četou. ²⁸Svlékli ho, přehodili mu nachově rudý plášť, ²⁹upletli korunu z trní, vsadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali rákosovou hůl, klekali před ním a posmívali se mu: „Buď zdrav, židovský králi!“ ³⁰Plivali na něj, brali mu hůl a bili ho po hlavě. ³¹Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť, oblékli mu zase jeho šaty a odvedli ho, aby ho ukřižovali.

JEŽÍŠ NA KŘÍŽI

Mt 27,32-44

³²Když vycházeli, potkali jednoho člověka z Kyrény, jmenoval se Šimon. Toho přinutili, aby mu nesl kříž. ³³Když došli na místo zvané Golgota, což znamená 'Lebka', ³⁴dali mu pít víno smíchané se žlučí. Okusil, ale pít nechtěl. ³⁵Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty losováním. ³⁶Potom si tam sedli a hlídali ho. ³⁷Nad hlavu mu připevnili nápis s udáním jeho provinění: „To je Ježíš, židovský král.“

³⁸Zároveň s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici, druhý po levici. ³⁹Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili. Potřásali hlavou ⁴⁰a říkali: „Chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět. Zachraň sám sebe! Jsi-li syn Boží, sestup z kříže!“ ⁴¹Stejně tak se mu posmívali i velekněží s učiteli Zákona a staršími a říkali: ⁴²„Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Je prý to izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, a uvěříme v něho. ⁴³Spoléhal na Boha, ať ho teď vysvobodí, má-li v něm zalíbení. Přece řekl: 'Jsem Boží syn!'“ ⁴⁴Stejně ho tupili i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni.

JEŽÍŠOVA SMRT

Mt 27,45-50

⁴⁵Od dvanácti hodin nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne. ⁴⁶Kolem tří hodin zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eli, Eli, lema sabachthani?“ To znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ ⁴⁷Když to uslyšeli někteří z těch, kdo tam stáli, říkali: „On volá Eliáše!“ ⁴⁸Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít. ⁴⁹Ostatní však říkali: „Počkej, chceme vidět, zdali ho přijde Eliáš zachránit.“ ⁵⁰Ježíš však znovu vykřikl mocným hlasem a skončil.

ROZTRŽENÁ CHRÁMOVÁ OPONA

Mt 27,51-53

⁵¹Vtom se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů, země se zatřásla, skály se rozpukly, ⁵²hroby se otevřely a mnoho těl zesnulých svatých bylo vzkříšeno. ⁵³Po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, vešli do Svatého města a ukázali se mnoha lidem.

SETNÍKOVÉ VYZNÁNÍ

Mt 27,54

⁵⁴Když setník a jeho lidé, kteří měli u Ježíše stráž, viděli to zemětřesení a všechno, co se dělo, hrozně se polekali a říkali: „To byl opravdu syn Boží!“

JEŽÍŠŮV POHŘEB

Mt 27,55-61

⁵⁵Zpovzdálí tam přihlíželo i mnoho žen: byly to ty, které následovaly Ježíše už z Galileje a sloužily mu. ⁵⁶Mezi nimi byla Marie Magdalská, Marie, matka Jakubova i Josefova, a matka Zebedeových synů. ⁵⁷Když nastal večer, přišel bohatý člověk pocházející z Arimatie, jmenoval se Josef. I on byl Ježíšovým učedníkem. ⁵⁸Došel k Pilátovi a žádal o Ježíšovo tělo. Pilát poručil, aby mu ho vydali. ⁵⁹Josef vzal tělo, zavinul ho do čistého lněného plátna ⁶⁰a uložil ho do své nové hrobky,

kterou si dal vytesat ve skále. Před vchod do hrobky přivalil velký kámen a odešel. ⁶¹Marie Magdalská a druhá Marie přitom seděly naproti hrobu.

VOJÁCI U JEŽÍŠOVA HROBU

Mt 27,62-66

⁶²Druhý den, to je po dnu příprav na svátek, přišli velekněží a farizeové společně k Pilátovi ⁶³a řekli: „Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník ještě zaživa prohlásil: 'Po třech dnech vstanu z mrtvých.' ⁶⁴Dej tedy rozkaz zajistit hrob až do třetího dne. Jinak by mohli jeho učedníci přijít, ukradnout ho a říci lidu: 'Vstal z mrtvých.' Pak by ten poslední podvod byl ještě horší než první.“ ⁶⁵Pilát jim odpověděl: „Tady máte stráž. Jděte a zajistěte hrob, jak uznáte za dobré.“ ⁶⁶Oni šli a zajistili hrob tím, že zapečetili kámen a postavili stráž.